

niet had verlaten. Hij moest de gehate hulp van de Engelschen inroepen en drie sleepbooten huren, die het schip met vereende krachten uit het slib trokken en bij de verdere manoeuvres hielpen. Zijn berekening was valsch geweest; het admiraalschap kostte hem meer in een dag, dan het oppertuinmanschap in een maand.

XII

Des nachts scheepte de admiraal zich met Fathma en enkele andere vrouwen en vele koffers met kostbaarheden in op de „Ecbatana” en koos zee. Den anderen ochtend liet hij de bemanning op dek aantreden en noodigde hen kort en bondig uit tot zeerooverij. Als piraat ondervond hij meer aanhankelijkheid dan als admiraal. Toen echter na drie weken kruistocht slechts eenige waardelooze kustvaartuigen waren buitgemaakt, zag hij zich om munterij te bezweren gedwongen, eerst zijn laatste seguinen, toen zijn haremoverschot aan de bemanning uit te keeren. Ten slotte liep hij een noodhaven binnen om de steenen van de admiraalsuniform ten gelde te maken. Zij bleken van een minder edel gehalte te zijn dan 't aanzien van den sultan had gedoogd te gelooven. Met de opbrengst had hij geen drie dagen gage kunnen betalen.

Cazem Hassein deed thans datgene waar hij mee had moeten aanvangen; hij kocht een simpel calendergewaad en begaf zich op weg naar Mekkah. Den zelfden dag waarop hij de oosterpoort van Makallah uitging, het heete zand zijn voetzolen begon te schroeien, en het droge stof zijn keel, hield Sultan Omar, die de ijdelste der menschelijke ijdelheden tot hun ware zwakte wist terug te brengen, een beraadslaging met Ibn Zaad, de scherpzinnige en welingelichte schatmeester, die het vermogen zijner onderdanen tot op duizend piasters nauwkeurig aansloeg.

